

సత్ర ఎభూపదనమాల.

బ్రది

శ్రీరాజా గొడనారాయణగజపతి

రాయనింగారు

C I. E. వారి

సలవుప్రకారము

శిశుభిష్టణంబున

ఆషాఢముద్రాశాలలో

పూడవపర్యాయము ముద్రింపఁ

ప్రచురింపబడియె

1894.

Publisher Sri Rajah G. N. Gajapati Row C. I. E

Printer D. Guramma.

Copyright Registered.

Slno. 754
Are no.
6895

సత్రవభూపద్యమాల.

. ౨౩

శ్రీరాజా గోపాల్ గజపతి

రాయసింగాను

C. I. E. వారి

సెలవుప్రకారము

విశాఖపట్టణంబున

ఆషాఢముద్రాశాలలో

మూడవపర్యాయము ముద్రింపబడి

ప్రచురింపబడియె

1894.

Publisher Sri Rajah G. N. Gajapati Row c. I. E

Printer D. Guranna,

Copyright Registered.

అవతారిక.

విరోధిసంవస్సరమందు మొదటిభాగములో
 నాకు వాల్తేరులో ప్రబలమైన కాయలచేసి దైవాను
 గ్రహమువల్లనిష్కలించినది - అట్టిదశలూ నుడుదగ
 న యాతురతతో భగవంతునియొక్క అపారకా
 రుణ్యమును ఆయనమహిమను నేను చింతింపుచుం
 డుగా ఇంకను నాకు బలము రాకమును కేప్రాథమిక
 పూర్వకవాయిదా కొన్ని పద్యములు చేయించవలె
 నని బుద్ధిపుట్టి సంకల్పిత దేశ్యాంశ్లేయ గ్రంథ
 ముల ఆకలింపును బట్టియును నాయనుభవమును బట్టి
 యునుకల్పనలనిచ్చి పద్యములు చేయవలయునని నా
 సుహృదులును కపిశిరోమణియును శ్రీవత్సగో
 త్రాద్భువుండును రామస్వామిభూసురతనూజుం
 డును అనుగొని వెంకటేశాస్త్రిగారిని పాఠిం
 చగా ఆయన లక్షణసంయుక్తమైన ఛందస్సుతో
 సత్ప్రభు అనేసిన (ఉన్నాడు) అనేమహావాక్య
 నామాంకితముగా 30 పద్యములు నాతాత్పర్య ప్ర

కారము రచించెను - అవి మొదటిమాట అసంవత్సరమున నేఅచ్చవేయించబడెను - తిరిగియునుటి 30 పద్యములు అటువంటి కల్పనలనిచ్చి ఆయన చేతనే ఖరసం||రములో చేయించి అప్పుడు అచ్చవేయిండుటయైనది - ఇప్పుడు తిరిగియునుటికొన్ని సవరణలు ఇచ్చి ఆయన చేతనే కొన్ని పద్యములకు తిరుగమార్ప చేయించి ఈ జయసంవత్సరములో మూడవపర్యాయము సత్ప్రభూ పద్యమాల అచ్చవేయించడమయినది - ఈ సత్ప్రభూ పద్యమాల భగవంతుడు సృష్టకర్త యనియును అధిపతియనియును శాసనకర్త యనియును సమస్త మంగళప్రదుడనియును నాశ రహితుడనియును మనుష్యుడొకనికొకడు సహజన్తుమనియును పరస్పర సహాయుడు అగుటయొక్కాకుండ ఆత్మవత్సర్వభూతానితనునట్లు తనవలె మిగిలిన అన్ని భూతములను చూచుకొనవలెననియును ఆయన యొక్క స్తుతికలుగఁ జేసికొనవలెననియును చెప్పుచున్నది - కాగా ఈ సత్ప్రభూ పద్యమాల అన్ని మతములవారికిని ఉపయోగించుననితలంచుచున్నాను - ఇది ఓంతత్ సత్ ప్రభువునకు అమితా భూస్పదుడనయినట్టియు కీర్తిషుచిత్తుడనయి

నట్టియు నేను నామానస్సంతాపముతీరుటకు సమ
పీఠించుచున్నాడను.

జయశంకర శ్రావణశంకర

గురువారము

1894 సం॥ ఆగష్టు 2 ది.

గొడేనారాయణ

గజపతిరాయుడు.

ఓంతో సత్.

సత్ప్రభూపద్యమాల.

ఉ॥ ఆదిసౌకండువీ వె కల వన్యమొకించుకయై
న లేచునీ వాదటసర్వసృష్టినిచయం బొనరించి
సమేటివంచు ని నేదశిఖిల్ నుతించుగద నిత్య
ముజ్జాన మనంతము శివం బాదిమబ్రహ్మమై
న నిను ప్రాంబలిజేసి నుతింతు సత్ప్రభూ॥౧॥

శా॥ సర్వాభిజ్ఞుని సర్వశక్తియుతుని స
ర్వాశ్రయిన్ సర్వగున్ సర్వాదేశకు నద్వితీ
యునొకని స్వచ్ఛందుని బూణుని సర్వ
స్థావరజంగమాత్మక జగత్సంధాయకున్నిమగుల్
నిర్వేల ప్రవిధాసి దివ్యమహిము నిన్నొల్చెదన్
సత్ప్రభూ॥౨॥

చ॥ నిరవధికంబు నిస్తలము నీలమమూర్త
మ నేకగోళసం భరితమువాయుపూర్ణ మునభం
బది దానుదయింప హేతువై బరగుననంతు ని

మరలుప్రభామయు సర్వవిభు మహాత్ము ని న్నె
రుగగజేయుచున్నదిగదే జగదేక శరణ్య సత్ప్ర
భూ॥3॥

మ॥ ఘనమైవతిగాలు నీనిదేశమున నేకస్థా
యియై చుట్టునుండునుగోళంబుల కాన్తచండతర
తేజంబుం బ్రసాదించి చెల్లొనరంజేసిన యం
తుమాలి తెలుపు జ్యోతిమయ శాశ్వతుం
దనకున్ సంభవ హేతువాచ్యునినున్ తథ్యంబు
గా సత్ప్రభూ॥౪॥

చ॥ బరువడి మొగ్గవేయుగతి ప్రత్యహముం
జనుభామగోళమ౧ రురుమలగప్ప జీకటులు గ)
మ్ము నిశిన్నిజదీప్తిమించియఁ బరమున తారలాప్స
ను భవతగుణామృత బిందుజాలమ౧ ట రయఁగ
నింతకు ప్రభుడ వాచ్యుడవాఘ్యుడవీవే సత్ప్ర
భూ॥౫॥

ఉ॥ కల నికాంతిచేత సుధజల్లుభగోళవిభుం
దురాతులం దెల వెలుంగుచుండు రజనీశుడు దా
నుదయింపహేతువై సల లితప్రసన్నతయు సం
తత సాంద్రీకృపారసంబు రం జిల్లగజేయు ని
న్నెరుగజేయుగదే జగదేకసత్ప్రభూ॥౬॥

చ॥ ఆరయగగోళజాలమున నల్పమునైలసదీ
మహీజసం భరితను నేకనక్రఫణి మన్వీపరీత మ
హోర్ణవాధ్యమే | నరమృగపక్షికోటుల దనర్చుమ
హీమయ గోళమెల బె | ల్లరుదగుచున్న నీకిలిమి
యందు లవంబననొప్పునత్పరభూ॥౬॥

మ॥ వరహీరంబులు కెంపులింద్రమణులున్
వైమూర్యగోమేధికో, తరమున్ బహుపుష్ప
రాగములనంతంబుల్ నిధానంబులెం | నయన్
కాంచన తారతామ్రము లసంఖ్యంబుల్ మహా
భిన్ మనో | హరముల్ మాక్తికపిదురీ మాదులును
వాచాతీతమావిస్తరో | ర్వరసాభాగ్యమునీచుకల్పి
కి లవప్రియంబగున్ సత్ప్రభూ॥౭॥

శా॥ వేమారుం జరియింపుచుండు నహహ
విశ్వం భరన్నీగము | ద్రామంబైదగు నాజ్ఞచేతను
వసంత గ్రీష్మవర్షాశర | ధేమంతర్తులు పిమ్మలన్ శి
శిరముక్ హేలాగతింజూపుచున్ | స్వామిన్ సర్వ
శరణ్యునిను మదిలోభావించెదన్ సత్ప్రభూ॥౮॥

చ॥ పికములు గూయభృంగములు బెల్లుగమో |
యశుకీకదంబవా | గ్వికసనమేయెడంబొలిచి వే
డగులు సేయ సుమావృతంబులై | సకలలతాగ

యములు చంద్రికగాయచిగుళ్లుసన్నల। ప్రకరమ
మేయమైతరులబాయకమించు వసంత వేళ తా।
ఎకమహితాజ్ఞచేతగద వచ్చుచు నేగుచునుండు
సత్ప్రభూ॥౧౦॥

చ॥ కరమలర స్వసంత మతికన్రహ హాస్రము
ఖన్రసన్రవి। స్ఫురితఫలౌఘతోషిత సుహాషితమ
ర్యశకుంతమై మనో। హరసుమసారభాసిల సమా
వృతసర్వదిగం త మైభవ। త్పరమనిదేశమూని
గదవచ్చుచు నేగుచునుండు సత్ప్రభూ॥౧౧॥

చ॥ తపనుడు సస్యవేళ లకుదాచుట కద్ధిమహీ
గతాంబువుల్। విపులతరోగ్రదీధి తుల బీల్చగనప్పు
డు భీష్మమైన గీ॥ వృన్రసమయంబెసంగగదచం
దనశీతలవాతపోతముల్। కృపవెలయింతువీభువ
నత్పప్తిఘటింపగగాదె సత్ప్రభూ॥౧౨॥

ఉ॥ నల్లనిమేఘజాలముదనచిజగత్పరితాపమా
చిరం। జిల్లుచుజీవకోటులకు జీవనమై దగునోవ,
ధీచయం। బెల్లునువండజీవనము నియ్యగవార్డుకవే
ళ జూపునీ। నల్లరితప్రభావమునుగన్నుతీసేయుచు
నుంచుసత్ప్రభూ॥౧౩॥

ఉ॥ ధూసతికి సువర్ణమయధూవలనన్ కల

మంపుసస్యముత్ । భాసురలీలపండిగనుపట్టసుధా
రుచి నిమలోదక । శ్రీసముపేతవాహినులు జే
న్నలర్థన్ శరదాగమస్థితిం । జేసిన సీక్యపారసము
చేల్పుమదిన్ భజియింతు సత్ప్రభూ॥౧౪॥

చ॥ అభికులసంకులాబ్జగళ దచ్చరజోవిలసత్త
టాకిముత్ । వెలయజగంబుపైమిగుల వెల్లె గా
భవతెక్కపారసం । బొలికెననన్ సుధాకరమ
యూఖములాప్ప శరద్విలాసమున్ । నెలకొనజే
యు నీకరుణ నెమ్మది నెమ్మిదలంతు ; ప్రభూ॥౧౫॥

మ ఉమ్మతచ్చాయ నమేయమై హేమసకా
యంబర్యముం బ్రాకిస । ర్వమహిందోపగ నెట్లు
వాసరము లల్పంబై నిశల్ దీక్షమె । యమరంజ
ల్లదనంపుకుప్ప బహుధాన్యక్షీరసౌభాగ్యం । తము
హేమంశముమించు నీదగు కృపాధారంగదా
సత్ప్రభూ॥౧౬॥

మ॥ విరళంబై ధరణీతలంబున హిమావిర్భూ
తగన్పట్టగా । సరియై యూష్ణము శీతమున్ దిననిశ
ల్ సంతిల్లగా నిత్యభా । స్వరసౌఖ్యానుభవంబు
నొంది నకలప్రాణుల్ ప్రహషింపగా । సిరి
గాంచున్ శిశిరంబు నీదుక్ష్పవచే జెన్నొందుచున్

సత్ప్రభూ॥౧౭॥

చ॥ అనలుడు ప్రజ్వరిల్లును భిరాంశుడు వెల్లు
నరించు వీచున| య్యనిలుడు వృష్టిపైకొలుపు న
భ్రమలింద్రియమల్ మనంబువే|డగు పనిబో
ని చేయునిజకార్యము లెవ్వనియాజ్ఞ చేత న|య్య
నఘననంతు నాద్యునినియామకు నిన్నుభజింతు
సత్ప్రభూ॥౧౮॥

చ॥ ఒరుల కదృశ్యుడయ్యుగనుచుండు వినం
బడదన్నియున్వినున్| మరియునగోచరుం డఖిల
మానసముల్ దనకెంతయేనిగో| చరములుగాగ
జేసికొను సర్వమెరుంగు నెరుంగరాడు దా|నరు
దుగ నెవ్వడట్టిమహిమాఘ్యుని నిన్నుభజింతుసత్ప్ర
భూ॥౧౯॥

మ॥ అనివార్యగమజాలమందు భవదీయానం
త కథ్యాణవద్ధుణ బృందంబులు బెల్లుచెప్పబ
డెత్తుణ్ణత్వమగ్నిస్థితి| న్ననలేకెందుననుండి
కృష్ణరీయే వాక్యశ్రేణి చిత్తంబుతో| ననుచోంత
త్సదటంచు చెప్పబడియెన్ వ్యక్తంబుగా సత్ప్ర
భూ॥౨౦॥

మ॥ సరపిన్ భూతగణులు దేవలననం

భూతమాదేనీచే। పరివృద్ధింగను దేనియందగు
నో బ్రహ్మంబదేయంచు నీ। పరతత్వంబను మాన
వృత్తియు యతోవాయత్తహావాక్యముం। బరగండె
లప్పివెయ్యి నిన్నుమఱి భావించెదన్ సత్స
భూ || ౨౦ ||

చ॥ బొదవి పరస్పరం బఖిలభూతములుం గ
రుణారసంబు। నెఱుదికడు ప్రేమయుం బడసి మై
త్రిని వృద్ధిని జేందుచుండె తత్సదమలమా గుణ
ద్వయము చారుభవ తక్మపచేతగాదెపెం। పొ
దవుచునుండె దివ్యమహిమోజ్జ్వల సర్వశరణ్యస
త్ప్రభూ || ౨౧ ||

చ॥ జనకుడవీవు నీవలన సంభవమొందితి మె
ల వారమే। పునదగుమైత్రినొండురులమున్ సహ
జస్తులయటె సంగగా। ననిశము నీదు దివ్యమహి
మానుభవం బొనరించునట్లుగా। ననుకృపసేయవే
యఖిలనాయకసర్వశరణ్య సత్ప్రభూ || ౨౨ ||

ఉ॥ తల్లులు పిల్లలు స్తరియుదంపతులొండురు
గూడి వేడ్కతో। నుల్లసిలంగ ప్రేమయు శిశూద
యమందె తదీయరక్షకై। తల్లికురోజు చుగ్గనూలు
దారొకనజేసి జగంబుబోచు నీ। సల్లిలితప్రభా

వమునుసన్నుతి సేయుచునుండు సత్ప్రభూ॥౨౪॥

చ॥ దనరు పనుల్ ఘటించుటకు తావక స్మ
ష్టపదార్థజాలముం బెనగొను ప్రేమచేననుభవిం
చుట కింద్రియవర్గమిచ్చి నెచ్చుకమును బుద్ధినిచ్చి
మరి మంచివివేకమొసంగి వీనినే! ల్పనికి స్వతం
త్రతన్వదిలి వైచిత్రీవిజనులందె సత్ప్రభూ॥౨౫॥

మ॥ ఆరయన్ సత్త్వరజస్తమోగుణము లత్యా
సక్తి నీ సేవకున్ గరణీయంబుల కాత్మరక్షకును
గల్గంజేసితొనఁత ముష్కరులై వేరొనరించు వా
రలను చక్కంజేయుచున్ బోచు నీకరుణాసా
రము నెంతచెప్ప ననువేడకన్ గొల్చెదక సత్ప్ర
భూ ॥౨౬॥

మ॥ స్వమతంబుం నివార్చిమైతగు మహావా
క్యంబులంబట్టి ధన్యముహూద్యంబు పవిత్రభూతమ
నినీనామంబునుం గొందరు ప్రమతేజోమయడం
చుగొందరు దయాధోరణియడంచుం గడుం దమి
చే కొందరనంత దివ్యమస్థి మాధారుఁడటంచున్
సముద్యములై కొందరు నిన్నెకాకొలు తురీధా
త్రీజనుల్ సోదరుల్ సమతస్విరలు వీరికెల్లపిత
వెంచ న్నివెకా సత్ప్రభూ ॥౨౭॥

ఉ॥ నీవానరించు గోళముల నేకములంచు ధరా
నులల్పమున్ । ధీపిలసల్లి భూజనులు కెల్విని ని
న్ద్రాలువంగజేసితా । వాపరినూర్ధ్వలోకములవా
రికి నెంతటి తెల్వించిత్ । యాః మలాత్తులెంత
మహిమానుభవంబొనరింతు రొక్కొ భూతావలి
కెల్లనిన్ద్రాలుచునంతటిభాగ్యమి కెద్దిసత్ప్రభూ॥౨౦॥

చ॥ కుతుక మెసంగగా పతులకుం బతి విశిత్త
లైనవారి కి । శితవల దేవతాతతికి జెన్నగు దైవత
మైన నిన్ను మ । ద్ధతియనుచుం దలంచినను గల్గు
సెయ్యెట్టి భయంబులైన న । చ్యుతజగదీశ దివ్యమ
హిమోజ్జ్వల సర్వశరణ్య సత్ప్రభూ॥౨౧॥

మ॥ పరమేశుండ వశేషలొకస్సృజన్ బైకొన్ని
యప్పావనా । పరిలోకంబులవారి నేయనక స్వల్ప
జ్ఞానులక మర్త్యులం । బరిపాలింపుచు బ్రోచు
చుండుచువుసర్వత్రాణ దీక్షాధురం । ధరసర్వే
శ్వరదుష్కృతానుగతచేతసుగండ మూధుండస ।
తరరుణనిత్యము నీపయిందలపు గల్గింజేయవేస
త్ప్రభూ॥౨౩॥

మఱియు॥ ఉ॥ భాతిగనీచుస్సృష్టిని ప్రవర్తిలు
చున్నదిన భూగరాళిలో । జాతక నాశ జాపయి

సన్నివివృత పరస్పరానుకం। పాతశయాప్తి మాన
పుటకాగుణ మన్నిటగల్గజేయుట॥ భూతసహ
యులైనరులు బొచ్చిరి నీకృపగల్గి సత్ప్రభూ॥౩౧॥

మ॥ అనుకంపాగుణమిద్దినాడవు మనుష్య
శ్రేణికి॥ సర్వచే॥ తనరత్నాస్థితకల్లు నీవొసగు
టం దన్నర్థులవోన్యసం॥ జనితసేహ సహాయ
తావనకథా సంపూర్ణులైపాణిర॥ క్షణబుద్ధిం
దనరాదుచుండిరిగదా సర్వప్రదాసత్ప్రభూ॥౩౨॥

మ॥ మనుజశ్రేణికి నీవొసంగు ననుకంపనో
చక్రవర్తుల్పురా॥ తనులుర్వి॥ పశుపక్షి మఖ్యమ
గు భూతశ్రేణికిం గూర్చి॥ పెం॥ పునగట్టింబిరివై
ద్యశాలలెలమిన్ పోషించిరింక న్నరుల్॥ గణయు
న్నారలదీక్షునీమహిమ దెల్పన్యకృమే సత్ప్రభూ॥౩౩॥

మ॥ దనరంగొందరు మానవోత్తములు రిక్త
త్వాజనప్రీతిగా॥ ఘనసత్రంబులు నన్నదానములు
భిక్షాదానముల్ చెర్చులీ॥ యనుకంపాగుణకృత్య
ము ల్సలుపుచుఁడ్రాసగ్గుణంబీవొసం॥ గినదాగా
దెదరంబెనీదుకరుణాగీతింపగా సత్ప్రభూ॥౩౪॥

భు॥ ఆతదాధంబుగ జ్ఞానరూపుడవు నీవంచు
జ్ఞహావాక్యసం॥ తతిదెల్పున్మరిజ్ఞానముం దెలియ

విద్యాజాలముం గల్గజే! సతివా విద్యలునిన్నెరువ
గుటకు గాజెన్నొండవానిన్నను! గ్రతజెప్పంబదివిం
ప మత్తులకు వేడకల్ జూపునీవిచ్చునా! యత
మో మేల్దయ నీదు సత్కరుణ యెంతైయున్నదో
పత్ప్రభూ॥౩౫॥

చ॥ కనదనుకంపనీవొసగి గావగ మత్తులు
దుష్టులైతమం! బునను రజోగుణంబునను మోహి
తులైయితి రేతిరోగ్రహం! నిబిబడుచుండురంచు కరు
ణించి తుమాగుణమిచ్చినాడవం! దుననరులొండొ
రుల్లలసి తోడగుచుండురుగాదె సత్ప్రభూ॥౩౬॥

చ॥ పితృభయాపదాత్ము నిరుపేదను గన్గొని
సత్వరాత్తుడై! ప్రతిఫలవాంఛగోరకయె పైకొని
బో)చితదీయ సౌఖ్యసు! స్థితికతిత్వప్తియున్ ప్రియ
ముజెందునరుండనుకంపచేత గూర్చితివి తదాప్తినీ
కరుణ జెప్పదరంబగు నెట్లు సత్ప్రభూ॥౩౭॥

చ॥ ఇదియునుగాక లోకమున నొక్క దయాగు
ణకృత్యముల్పరులో! వదలకొనపకృత్యప్తిగని వారికి
సద్గతిగూర్తువంచు త! శుద్ధమల శాస్త్రముల్
హృదయ సాక్షియుదప్పక చెప్పుచుండెదె! ల్పదర
మె నీవనాస్యతను భద్రగుణాంబునిధాన సత్ప్ర

భూ ౩౫॥

చ॥ ఒనగగ వంశభూతముల నోవభుల న్నలు
గంగజేసి చే॥ తనులకు తృప్తిపైకొలిపి దాననరో
గులజేయువాడవీ॥ వనుపమ సత్యపానుయోడ
వాదిమమూతావి సర్వలోకర॥ క్షణుడవు సర్వ
కర్తవనిశంబును నిన్నుభజింతు సత్యభూ॥౩౬॥

ఉ॥ భూరిశుభాన్వితంబు రసపూరితమై వెళి
యంజగంబు నా॥ నారచనాచమత్కృతి నొనర్చిన
మేటివి నీవెదివ్యవా॥ గ్ధోరణిమర్త్యసంతతులకుం
గలిగించి భవన్తహత్వము॥ వారక గన్నుతించు
టకుప్రాజ్ఞులజేతువునీవెసస్పృహ॥౩౭॥

చ॥ తనవలె సర్వభూతముల దాగనుచుండుట
యన్యుడేగతి॥ దనయెడనుండగా దలచు దానటు
లన్యులపట్లనుంటయుం॥ జనహితమీగుణద్వయము
శాస్త్రములం గనుపట్టె నీవు నీ॥ మ్మనుజులకెల్లి ని
చ్చితిట మామకచిత్తము నీగుణద్వయన్॥ జనివడి
యుండునట్లుగ కృపామతి సేయగదయ్య సత్య
భూ॥౩౮॥

చ॥ చురకగ భావ్యనకపరిమాచనభీతినణం
చ మూలమి॥ పలరె నదెద్దియన్న భవగాజ్ఞకు

లోనివి భావిసంగతుల్ | వెలయగ నీకధీనమయి
విశ్వవిధానము జెల్లునిట్లుని | మ్రలగతిమించు సీత
రణుజొచ్చుటయేకడ సర్వశక్తిఁగల | కలిత దయా
నిధి భవనకారణ కారణ దేవసత్ప్రభా || ౪౨ ||

చ || ఇనకరరీతిహేతి నెసగించి మహిమానిధి
మైన వీరవ | రుచికళలస్తసంధ్యరుచియోజక్రమం
బున చూలునాశయున్ | గొనకొను ప్రేమయున్
ప్రియము గొల్పుచిలాసవతీసుధాతిమో | హనగ
నువిభ్రమైకకళలైందవ సత్కళలట్లు క్షీణమా | న
నిశమునిస్ఫుజించునరుహావకళల్ ధృవమానుస
త్ప్రభా || ౪౩ ||

చ || మెరుపువలెందఱుకునను మించినశించు
జగత్పదార్థముల్ | వరసుఖజన్యహావమునువా
విరినస్థిరసంప్రకాశమా | నరయగదుఃఖజాల జని
తాత్మియనస్థిరనేత్రధారయా | స్థిరుడవునీపెకా
క కలదేమరియెద్దియునైనసత్ప్రభా || ౪౪ ||

ఉ || పొండ్తునె నీగుణానుభవ భూషినివక్కు జ
గత్పదార్థకాం | తుందగులాండుపూరుషుడఖం
డతరానుపమానమానితా | నందముతందులాశ)
చుముసంగనుగాకలయూకనూకచే | జెంచునెత్తు

ప్రి నెవ్వడు నచింత్య గుణాంబు నిధాన సత్ప్రీ
భూ॥౪౫॥

ఉ॥ శ్రీకరవస్తుసంభృత మచింత్య రసాభ్యు
దయంబు హఃఖలీ। లాకలనాకరోజ్జ్వల విలాసి
వతీసుత బంధువగఁమై। ప్రాకటరీతిచేత గనుప
ట్టిన స్వగఁము నీప్రపంచమే॥ దేకువరోసి గొం
గులు వసిందను వెల్లనుపుట్టవెట్టని। స్నేకమనసుక
లై గొలుతురెట్టిదో నీమహిమంబు సత్ప్రీభూ॥౪౬॥

మ॥ ఆలఘుజ్ఞానము నీవొసంగమును లయ్య
థఁంబు బ్రాపించి ని। శ్చలులై నీయజరక్తులై ని
నుమది స్సంధించిహషిఁతురు। జ్వలరక్తిప్రదతా
వకీన సుగుణా స్వాదోదయద్రక్తి కే। వలమైమీర
ప్రపంచ రక్తి యది యాస్వాద్యంబకో సత్ప్రీ
భూ॥౪౭॥

ఉ॥ నిత్యనునిత్యముం గని యనిత్య జగత్తును
రోసి నిత్యునఁ। బ్రత్యహముం భజించు మునిపం
క్తికినంబిదతిస్ఫురన్తనో। భృత్యభిపూర్తిపై కొలు
పుదివ్యదయాభివిసర్వలోకసం। స్తుత్యుడవప్రమే
య గుణధుర్యుడే వీశిత వీశకోటికిన్। నిత్యము ని
ట్లు పెంపెనగు నిన్నొలుతు న్నరమేశ సత్ప్రీ

భూ॥౮౦॥

చ॥ వినుతరసాభిరంజితము విశ్రుతరూపవిచిత్ర
తల్లివస్తువై దనరుజగంబొనర్చితివిదానిభజింపక త
ద్విధాయకు నిన్ను భగవంతుని స్మరముని స్మరి
పూజారసాశ్రయుస్తునుల్ పనివడిగొల్తురట్టిపని
భాగ్యముగాదెదలంప సత్ప్రభూ॥౮౧॥

ఉ॥ మానుగ నీవొసంగిన సమంచిత బుద్ధియు
నిందియంబులున్ మానసమున్వివేకముసమాన
రసైకవిభాసురప్రపం చానుభవాధమే యను
చు నాత్మదలంపగ వల్పదింక నీ ధ్యానమొనర్ప
సాధనములై యపవర్తకలుగాదె సత్ప్రభూ॥౮౨॥

ఉ॥ కమలమొనర్చువారలకు కాయములెన్ని
యునేగునంత త తరమఫలించి యాత్మలకుగా
ధపుతెల్వి జనించి దానిచే నమిలిమిర నీపదము
నందు వసించునటంచు కొందరీ ధమముదెల్పు
చుంచురుగదా జగదాదరణీయసత్ప్రభూ॥౮౩॥

మ॥ క్రమజన్తంబులు విభ్య యీభవమునం
గాంక్షింపనీతిప్రకా రమునన్వర్తిలి భక్తినిన్దొ
లుచుచోరంజిల్లు నేదివ్యవా గమునాత్మనునంచు
కొందరును పశ్చాత్తాపముజెంది జెంది దమున

న్నిన్నునోయాశత ప్రతచేసన్నమ్మచోసీకటాక్షము
నాన్మిల్ గనునంచుకొందరును ఏకాగ్రణింతుగా స
త్ప్రభూ॥౫౨॥

మ॥ జడుడంబాపిని ఘోరపాపకుడ నస్తతః
తకవ్యాపిము॥ సడలంజేసి పవిత్రుజేయుటకు ప
శ్చాత్తాపముంజాలదే॥ పడు కమంబులెరుంగ
నీసిధి నలంపనీ పదప్రాప్తియే॥ కడునే నెక్క
డ సత్కృపారసము లాలకంజేసి నీధ్యానమిం॥
పడరంగల్గజేయవే సుగుణసౌధాంభోనిధీ సత్ప్ర
భూ॥౫౩॥

మ॥ సకలవ్యాపకుడ మగాక నీను శాస్త్రీం
బుల్ హృదాకాశ మ॥ ధ్యక్యతావాసుడటంచు బ
లుక సకలాంతర్యామి యంచెన్ను పా॥ తకవ
తీన్ గడుమూఢుడంబడుడ తద్ధమంబులన్నేర
తా వకసద్ధాన మొసంగి బోవుము జగద్భద్ర
ప్రదానశ్రీభూ॥౫౪॥

మ॥ అరయంగొందరు ముక్తి నాగ భవదైక్యం
బంధ్రసాక్షాద్యమ॥ దురొరుల్గొందరు కొంద
రధిః సనుగన్గొంచున్విలాసైకహామరగంబుడట
యంధ్ర సేమహిమనాస్వాదింపుచుంజేతము॥ సి

దులౌటందురు కొందరిశ సకలశ్రేయస్కరా స
తప్రిభూ॥౫౫॥

ఉ॥ ధీనిధులిట్లు మోక్షనియతి స్వహురీతియ
టంస్తు తత్పరి॥ జ్ఞానమొకేంద్రియం దెలియజాలనె
రుంగును నీయనంతక॥ శ్యానగుణప్రభావము ద
యాసముదంచిత దృష్టిజూచి నీ థ్యానమొసంగి
బోవుమఖిలావనతత్పరిశీల సతప్రిభూ॥౫౬॥

మ॥ అమితాభూస్పదుడ౯ మనంబును చూచు
శుద్ధిమోక్షంబు ఘో॥ రముచర్వత్రయితం
బు చర్యలహహా భ్రష్టస్యకావాగతి॥ మ౯మయం
చున్ భయమయ్యె సర్వదురితవ్రాతంబుదూరింప
సి॥ క౯ మునీథ్యానమొకం దెసంగ నదిగల్గంజేయ
వె సతప్రిభూ॥౫౭॥

ఉ॥ నీవుత్రిలోకనాథుడవు నీవుసమస్తగుణా
కరుండవు౯॥ నీవె గుణప్రదాతవల నీగుణముల్
దెలియంగనేతు౯నే॥ కేవలదుష్టవత౯నుడ కిల్బిష
చిత్తుడ నీమహత్త్వము౯॥ వావిరిదెల్పగాలదె వా
కుహరీ భవదీయ దివ్యసా ద్భావనమైన థ్యా
నమును బాల్చడ సేయగదయ్య సతప్రిభూ॥౫౮॥

చ॥ సతమనరానిదేహమున శాశ్వతమాత్మవ

నంచువేళ ను స్థితమత్తిన్ము గొల్వవలె దేహము
బాసినయప్పుతావకా స్థితమహిమాను భూతికా
దవు భవదీయ వుదంబుంచుసం తతమునుశా
స్త్ర)సంతతిమనస్సుటసాక్షియు దెల్పుచుండెనా
ర్జితముగనట్టిశైలిదయసేయవె సర్వశరణ్య సత్స
భూ॥౫౯॥

మ॥ తనుసంధిన్ముట భేదియా చరమసంతా
పంబులేనప్పుడే మునుగంబారుచుబెండులై యు
యవంబుల్ దూలకున్నప్పుడే కనుగ్రుడ్లంధములా
చుబోరగిలివీచిదప్పకున్నప్పుడే యనిశంబవ్రతి
భాప్రభావుడవు సర్వాధోరుడొనిన్నుబా యని
డెరిదంబునొసంగి పాతకము మాయంజేయవే స
త్సభూ॥౬౦॥

10041

